

De PATCHMADAMMEKES van Vilvoorde.

Vijfde jaargang nr. 16 : Herfst 2020

Zo, eindelijk onze Nieuwsbrief, neen nog geen Agenda, de reden kennen we allemaal. Dank je dames voor de leuke artikels en foto's, jullie hebben massaal gereageerd, TOP. Mijn dank aan Danny De Wulf (DH van Martine Claessens) die van de foto's Collages gemaakt heeft. En blijf onze Nieuwsbrief doorlezen tot de laatste pagina, het loont de moeite.

Rest mij jullie allemaal een goede gezondheid te wensen en tot ziens. Nu laat ik graag het woord aan Fernande Authuys

Beeke Haijen-Van Assche

Wat een jaar !!! Géén bijeenkomst, géén bezoek, géén feest, géén eefestijn, géén patchweekend Geen is het woord van het jaar !

En toch hebben de Patchmadammekes prachtige werken gemaakt of afgewerkt, enkele "UFO's", nieuwe patchen, iedereen is zéér actief geweest. Bekijk rustig alle fotos die we jullie kunnen tonen, er waren er zo veel dat Beeke ze niet allemaal in deze nieuwsbrief kon plaatsen, maar niettemin blijven wij bezig met onze hobby.

We hebben allemaal gewandeld toen het droog was ... of nat, meerderen hebben gefietst. Onze fietsmadammekes hebben ons laten kennismaken met verschillende prachtige hoekjes in Vlaams-Brabant of aan zee. We hebben met hen kunnen meereizen.

Regelmatig hebben we nieuwtjes uitgewisseld, vanuit gans België en omstreken, via email of facebook, lang leve het internet !! In Vilvoorde hebben we ook nog onze "deurmadammekes" ! En ja, meermaals hebben deze 'belleketrek' gedaan. Wanneer iemand iets nodig heeft wordt dit door deze of gene gebracht, of we gaan het zelf halen, dé gelegenheid voor een babbeltje aan de deur. Ik verlies de moed niet, niemand mag de moed verliezen. Ik heb alles geregeld voor de stadsdag, zaterdag 13 maart 2021 ... laat ons hopen dat dit kan door gaan ! Ik wacht nog een beetje met alle informatie door te geven, het wordt een zeer grote zaal in het centrum van de stad.

Laat mij maar weten indien jullie informatie of hulp nodig hebben, het email adres staat hieronder. Het jaar 2021 kan alleen maar beter worden, zowel voor ons sociaal leven als voor onze gezondheid, ik wens jullie het allerbeste toe.

Fernande Authuys patchmadammekes@gmail.com

foto's boven van

Monique Weyens

Foto's onder

Ziezo mijn kerstquilt is klaar, dit was een pakket dat ik op ons laatste pinksterweekend bij Desirée gekocht had. En de huisjesquilt van

Mia Selderslaghs

Vorig jaar kwam Fernande met het voorstel een samenwerkings project met bloemen te starten, dit lieten we niet koud worden en zijn we met veel enthousiasme begonnen, en ondertussen zijn er meerdere groepen van Fernande aan de slag gegaan. Hiernaast al enkele voorbeelden. De afgebeelde werken zijn van :

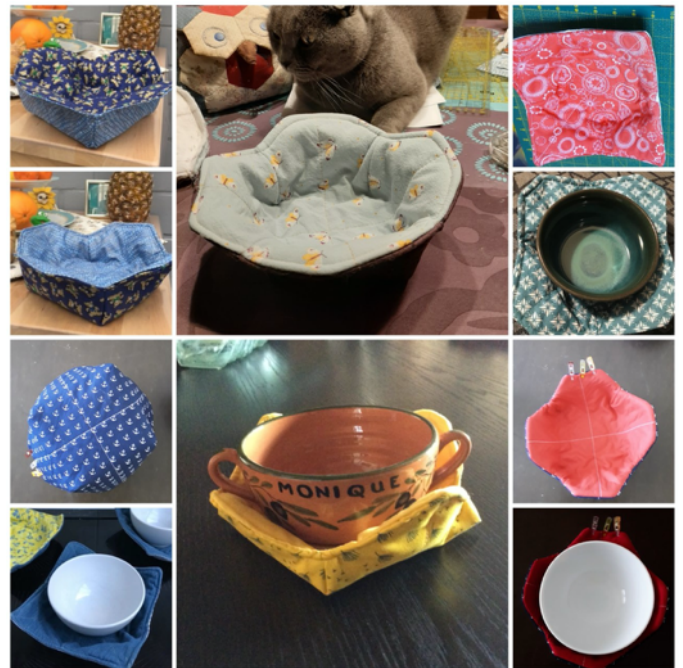
Anne-Marie Blyaert, Beeke Haijen-Van Assche, Caroline VanMaele-Delbrouck, Fernande Authuys, Jeannine Binst, Marleen Ceustermans, Maria Vandenameele, Martine Claessens, Moniek DeBoeck, Monique Weyens, Mia Selderslags.

Soepbolhouders gemaakt door :

Anne-Marie Blyaert, Beeke Haijen-Van Assche; Fabienne Muyzer, Caroline VanMaele-Delbrouck, Fernande Authuys, Moniek De Boeck, Monique Weyens, Chantal Huybrechts

Indien je ook interesse hebt om zo'n soepbolhouder te maken : te verkrijgen bij Fernande Authuys.
Wel rekening houden met 't volgende

Dubbelcheck of alle gebruikte materialen katoen zijn (als je de soepbol samen met de houder in de microgolf wil zetten is dit het enige materiaal dat je mag gebruiken)

Wie ons [Anne-Marie Blyaert](#) kent weet dat het maken van zo'n prachtstukje niet bij ééntje blijft, neen Anne-Marie heeft er maar liefst 30 gemaakt. Ze vond het een schitterend kerstgeschenk voor haar familie.

Wie weet heeft ze der nog bijgemaakt ?

Verslag Weekend 26-27/09/2020: Patchmadammekes Vilvoorde

Tijdens een van de wekelijkse bijeenkomsten op donderdagavond werd er verteld over de voorbije vakanties en komende weekendjes weg. Opeens werd er tijdens dat gekeuvel het idee om 'eens samen op weekend te gaan' op tafel gegooid. Dat voorstel werd heel erg gesmaakt en positief onthaald. Onmiddellijk waren Monique en Marleen bereid om daar hun schouders onder te zetten.

Een eerste voorstel was een weekend Valkenburg in de lente van 2020. Vermits Monique haar dochter in Zuid Nederland woont, nam zij de taak op zich activiteiten te plannen, voor elk wat wils. Bij de keuze van de locatie werd ook rekening gehouden met het feit dat we een ruimte nodig hadden om te patchen. Alles pikfijn geregeld en vastgelegd.

Maar zoals jullie al vermoeden stak het Coronavirus stokken in de wielen en moesten we annuleren vanwege de lockdown, gelukkig zonder bijkomende kosten. Optimistisch van aard als we zijn, geen geld terugstorten, maar weekend gewoon verplaatsen naar september. Moet kunnen, iedereen terug van vakantie en weekends zonder kinderoppas. We prikten onder leiding van ons organiserend team een nieuwe datum 26-27/09/2020. Ook een nieuwe locatie werd vastgelegd, maar niet meegedeeld. Marleen en Monique hadden het lumineuze idee ons de locatie te laten zoeken via verschillende raadseltjes/opdrachtjes, die ze ons op regelmatige tijdstippen doorstuurden. Hilariteit en een gemail van jewelste om de oplossingen te vinden. Een paar van de patchmadammekes hebben zich onderscheiden in het snel vinden van de antwoorden. Niemand had rekening gehouden met een tweede ernstige Coronagolf, na de vakanties en de heropening van de scholen, toch niet in deze mate. Twee weken voor datum de hoofden virtueel bij elkaar gestoken en moeten concluderen dat het weekend zoals het dan geprogrammeerd was onvoldoende veiligheid bood voor de deelneemsters. Weerom een annulatie. Nu werd het voorschot wel teruggestort.

Corona kreeg ons organiserend comité echter niet onder de duim. Onmiddellijk gingen bij beide dames de radertjes aan het werk en werd er besloten om twee dagen op uitstap te gaan maar wel te slapen in eigen bedje i.p.v. op een gemeenschappelijke kamer. Iedereen had het weekend toch vrij gehouden. Marleen, een kei in het uitstippelen van fiets- en wandelroutes, toog aan het werk en had al snel nieuwe activiteiten en locaties op stapel staan. Zodoende togen we op zaterdag, met een tiental dames en 3 auto's, richting Lier-Kessel. Tijdens de voormiddag stond een wandeling geprogrammeerd, vertrekkende vanuit het Badhuis te Kessel. Bij deze wandeling was rekening gehouden met ieders mogelijkheden en kon je kiezen voor een trip van 5 of 8 km, langs de Kleine Nete en de Kesselseheid, prachtige natuur. Er werd gezellig gebabbeld en iedereen genoot honderduit. Ook de weergoden waren ons gunstig gezind: alles bleef droog en met wat zon. Wanneer iedereen terug aan Het Badhuis was, werd er aldaar een stukje gegeten, geheel volgens de horecavoorschriften van Corona.

Met gevulde maag kroop iedereen de auto in en zetten we koers richting Lier naar de parking aan de rand van de stad. We doken Lier stad binnen en besloten een boottocht met ons alle te maken op de Kleine Nete binnen de stad. Zo gezegd zo gedaan, iedereen netjes op zijn plaatsje en met mondmasker op de boot in. We hadden een zeer aangename gids die heel veel kon vertellen over de geschiedenis van de stad, de gebouwen en de mensen. Hij schuwde ook geen leuke anekdotes of fabeltjes, zoals het aanraken van de onderkant van de respectievelijke bruggen om binnen het jaar getrouwd of gescheiden te raken, enz. Natuurlijk kon bij zo'n droog weer een terrasje niet ontbreken, dus na de boottocht zijn we in de stad onze kelen gaan smeren.

Zo werd het stilaan tijd om huiswaarts te keren en dus de auto's terug op te zoeken. Daarbij moesten we de laatste meters op een sukkeldrafje afhaspelen want jawel daar was de regen. De weergoden wilden ons geluk extra in de verf zetten. De terugrit verliep vlekkeloos en iedereen vertrok blij en welgezend met een 'Tot morgen' huiswaarts.

Zondagmiddag afspraak om 13h op de parking van het station te Vilvoorde. Weer was iedereen paraat en werd er koers gezet richting Tielt-Wing, waar we Patricia zouden treffen op de parking aan de Vlooybergstoren. Zo gezegd zo gedaan wij op weg. Geen probleem om in Tielt-Winge te geraken, maar om dichterbij die toren te geraken was andere katepis, de ene omleiding na de andere deed ons in cirkeltjes rijden. Tot een van beide auto's besloot om het erop te wagen en plaatselijk verkeer in te rijden en enkele minuten later waren we waar we moesten zijn. Allemaal samen naar de toren en de dames zonder of met lichte hoogtevrees de trap op natuurlijk. We moesten toch op de trap van de Callboys gestaan hebben.

Veel was daar verder niet te zien, zodat we van daaruit direct naar Averbode reden, waar we elkaar terugvonden op de parking voor de abdij. Daar toverde ons Marleen zomaar vier wandelroutes uit haar hoed: 3, 5 8 of 12 km. Naar ieders keuze en vermogen werden er groepjes gevormd en togen we op pad voor alweer een mooi wandeling door de bossen. Weeral waren de weergoden ons gunstig gezind, geen zon zoals de dag ervoor maar droog en dat volstond voor ons. Na de wandeling werd er verzamelen geblazen in de horecazaak van de abdij 'Het Moment', onder het nuttigen van een drankje. Sommigen onder ons maakten van dit rustmoment gebruik voor een bezoekje aan het abdiwinkeltje.

Op het moment dat de laatste wandelaars terug waren, werd het tijd voor onze laatste afspraak van de weekend: het slotetentje. Marleen had gereserveerd in een restaurantje te Langdorp. Het was gezellig tafelen en een mooie afsluiter.

Geloof het of niet, maar toen we huiswaarts reden begon het terug te druppelen. Tot dan was het wel killig en bewolkt, maar droog. Ik denk dat de weergoden vonden dat we droog weer verdienden, omdat we zo flexibel en Coronaproof zijn geweest.

In elk geval alle deelnemers vonden het een geslaagde tweedaagse, die zeker voor herhaling vatbaar is. Er lopen in Vilvoorde weer een tiental blije patcherkes rond met een hoofd vol mooie herinneringen.

Moniek De Boeck

Mijn quiltwerk gaat goed vooruit maar ligt momenteel stil door andere projecten. Het is volop herfst en de eekhoorn komt dagelijks langs in de tuin. Dat maakt ons blij. De Adventskalender is zo goed als klaar, enkel nog de nummertjes op de flapjes en de kleine verrassingen in de zakjes steken. Een cadeautje vanop afstand voor de kleinkinderen....

Rita Bos-Croes

Dit zijn de twee kanten van een hoes voor een magic pilow
De hoes wordt geborduurd in kruisjes steek , de twee kanten samen zijn 98 vakjes (Dear Jane).
Het deken zelf wordt in pachtwork gemaakt samen met de driehoeken zodat deze ook een Dear Jane vormt.
Hoe ik de blokken van het dekentje ga aaneen brengen weet ik nog niet, wordtvervolgd

Maria Vandenameele

De fiets- en wandelmadammekes blijven hun activiteiten (en conditie) onderhouden ongeacht het weer. Nu ja, liever geen regenweer of harde wind.

En er worden nieuwe interesses ontdekt. Geocaching.

Geo wat????? Of zoals Anne Marie het noemt : pottekes zoeken.

Waarschijnlijk ligt er bij jou in de buurt zo een potteke verstopt. Via een app is deze dan op te speuren. Niet altijd gemakkelijk te vinden, maar plezant en uitdagend om te doen samen met vrienden, familie, kinderen of kleinkinderen.

Marleen Ceustermans

<https://geochachen.be/geocaching>

De fiets(patch)madammekes op zwaaironde
Hieronder belleketrek door ons Caroline en Jeannine
Rechtshieronder showen de fietsmadammekes de mondkmaskers speciaal
gemaakt voor hen door Michele Baijot

